

Invitation til Schiller Instituttets konference 28. marts 2015 i New York, USA:

En ny, mørk tidsalder, eller en ny Renæssance? BRIKS-alternativet: Den eneste, sikre vej ud af Tredje Verdenskrig

Kære ven af Schiller Institutet,

Der findes i øjeblikket to systemer i verden. Det første lover kaos, økonomisk fattigdom, slaveri og krig; det andet lover harmoni, økonomisk velstand, frihed og fred. Det første er Londons og Wall Streets system; det andet er det system, der nu foreslås af BRIKS-nationerne – Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika. Den eneste sikre vej for at standse det aktuelle, accelererende mudderskred ind i global krig, inklusive atomkrig, er, at De forenede Stater tilslutter sig BRIKS-udviklingen.

BRIKS' nutidige, økonomiske alternativ¹ giver genlyd af den anti-imperialistiske, økonomiske politik, som Alexander Hamilton etablerede i George Washingtons regering i 1791: menneskeheden kommer før gæld. Samfundets rigdom må koncentrereres omkring kreativt, produktivt fysisk arbejde, og trækkes væk fra spekulation. Hvis Hamilton var i live i dag, ville han insistere på, at USA's borgere genopvækker ånden fra 1776, rejser sig imod Londons, Wall Streets og Washingtons bankerotte politik og genvinder deres regering ved at tilslutte sig BRIKS.

Vladimir Putin påpegede i sin nylige meddelelse om, at Rusland nu havde ratificeret sin deltagelse i BRIKS' 100 mia. dollar store Nye Udviklingsbank, at denne nye institution snart ville blive en af de største i verden. Ikke-BRIKS-nationer, såsom Grækenland, kan og bør gå med i BRIKS, selv nu. Grækenland vælger, f.eks., på trods af trusler og pres fra forsvarerne af den bankerotte Eurozone, nu at afvise selv-kannibalisme og foretrækker at forsvare sin værdighed og overlevelse. Hvis Grækenland tilslutter sig BRIKS², som USA burde gøre det, ville det

være en strategisk handling af den største betydning for menneskeheden.

Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og leder af Schiller Institutet, sagde den 30. januar: »Hvis USA vendte tilbage til sit oprindelige, økonomiske system, kunne det samarbejde meget godt med BRIKS-nationernes nye kreditinstitutioner, såsom den Nye Udviklingsbank og Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB). Så kunne USA vende tilbage til John Quincy Adams' udenrigspolitik³, og det er nøjagtigt Xi Jinpings udenrigspolitiske koncept, med hans win-win-fremgangsmåde for opbygning af den Nye Silkevej – og det samme gælder Narendra Modi og Vladimir Putin. Alt vil afhænge af vores evne til at sætte et nyt, alternativt paradigme om samarbejde på dagsordenen i tide.

Menneskeheden er nået til en skillevej: enten kan vi definere vores fælles interesse fra et synspunkt om fremtiden, eller også vil vi muligvis ikke eksistere i fremtiden.« Schiller Institutet cirkulerer i øjeblikket en appel (»USA og Europa må have modet til at afvise geopolitik og i stedet samarbejde med BRIKS«⁴), som millioner af amerikanere bør underskrive som en »uafhængighedserklæring« fra Wall Street, for økonomisk udvikling og til forsvar for deres »liv, formuer og hellige ære«, som alle nu er ved at gå tabt.

Hvordan vender vi tilbage til Hamiltons oprindelige, forfatningsmæssige amerikanske system? Først fortæller vi sandheden. Wall Street er bankerot, ikke blot moralsk, men også finansielt. Hasardspilsgælden på 1,7 bia. dollar

¹ Se Schiller Instituttets BRIKS-brochure <http://schillerinstitut.dk/si/?p=4898>

² Se: »Grækenland er ved at vende sig mod BRIKS« <http://schillerinstitut.dk/si/?p=5715>

³ Se: »John Quincy Adams om den amerikanske kontinentale republiks mission og dens forhold til Rusland« <http://schillerinstitut.dk/si/?p=3009>

⁴ Se: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=2702>

(1.700 bio. dollar, der stadig vokser) kan aldrig betales. Præsident Franklin Delano Roosevelts Glass/Steagall-lov⁵, der var i kraft fra 1933-1999, må genindføres, og skyldige bankierer må sættes i fængsel og holdes ansvarlige iflg. lovene for kriminel aktivitet, som Glass/Steagall tidligere havde forhindret.

Et USA, der havde genindført sin Glass/Steagall-lov 1933-99, kunne dernæst tage det næste skridt og anvende sin forfatningsmæssige magt til at udstede national kredit til presserende nødvendige, interne hasteforbedringer og forcerede programmer inden for videnskabens fremskudte grænser. Kredit, der er begrænset til produktion af virkelig, fysisk rigdom og til at nære videnskabelige gennembrud, såsom Kennedy-æraens Apolloprogram, ville, som Alexander Hamilton erklærede, bevirke, »at stiftelse af gæld altid bør ledsages af midlerne til gældens udslettelse. Dette anser han for at være den sande hemmelighed for at gøre offentlig kredit udødelig«. (Rapport om Offentlig Kredit, 1790)

Kredit kan således forhøjes meget, uden at være yderligere inflationsskabende⁶ – nøjagtig det modsatte af det, som Wall Street gør aktuelt. Denne »win-win« kreditpolitik er grundlaget for en ny, amerikansk, anti-imperialistisk udenrigspolitik, der skal gøre en ende på den geopolitiske æra og erstatte den med retfærdige relationer mellem suveræne nationalstater, baseret på klausulen om Det almene Vel i Den amerikanske Forfatning. Ved i fællesskab med andre nationer at udforske og opdage det fysiske univers' hemmeligheder, især gennem rumforskning, inklusive programmet for »Strategisk Forsvar af Jorden«⁷ mod nedslag af asteroider, ville USA finde en »harmonisk af interesse« sammen med Kina og Rusland, der ville gøre krig overflødig. BRIKS-alternativet er, i al korthed, den eneste, sikre vej væk fra udslettelse, eller en civilisationens Mørke Tidsalder.

Der kræves en ægte vision for at formå USA til at gå med i BRIKS – i særdeleshed konfronteret med dæmoniseringen af Rusland, Kina og omkring to tredjedele af den menneskelige art som værende USA's »strategiske fjender«. For flere måneder siden inviterede Kina, på vegne af BRIKS-nationerne, officielt USA til at deltage. De blev mødt med rungende tavshed. Derfor må den amerikanske borger gøre BRIKS' politik til sin lidenskab. Det kan blive politikken, fordi det må blive politikken. Ligesom Jeanne d'Arc⁸ (1412-1431), i en alder af

sytten år, var i stand til at få magten fra en fransk adel, der var »dømt til at mislykkes«, for at forene sit land og overvinde dets fjender, uden anden bevæbning end en ægte vision om fremtiden; ligesom den 18-årige Alexander Hamilton var i stand til at blive en højtplaceret militær næstkommanderende under general George Washington, og senere den første finansminister i det USA, som han var med til at skabe; således må vi, borgerne i USA, forandre nutidens USA og få det til at vende tilbage til sin tidligere, sande revolutionære mission. Hamiltons Amerika etablerede det, som BRIKS-nationerne nu ønsker, og det, som Schiller Institut-økonom Lyndon LaRouche kalder den eneste, menneskelige økonomi⁹ – den økonomi, der, baseret på erkendelsen af, at mennesket ikke er et dyr, kræver, at vore efterkommeres velstand – fremtiden – afgør den sande værdi af vore økonomiske handlinger i dag.

Hvis vi, i USA i dag, demonstrerer modet til at ændre vore fejlagtige aksiomer, så vil verdens folk respondere. Jeanne d'Arcs mod, konfronteret med hendes arrangerede tilfangetagelse, på forhånd aftalte domsfældelse og uretfærdige henrettelse, inspirerede til den respons, der kendes som Den europæiske Renæssance, eller »genfødsel«. Verden i dag, opslugt, som den er, af sociale og religiøse stridigheder, økonomisk uretfærdighed og utallige »mindre« krige, der er på randen til at bryde ud i civilisationens totale sammenbrud og atomkrig, har et bydende nødvendigt, presserende behov for en Ny Renæssance, en ægte »dialog mellem civilisationer«, med BRIKS' »win-win« paradigme for alle nationer, inspireret af Hamilton, som model. Nu, i dag, har den menneskelige art både behov for, og udsigt til, netop en sådan revolution, for at vi kan påbegynde en æra for en virkelig, voksen menneskehed, ubehæftet af den ungdommelige blodspøt med meningsløs, militær konflikt.

USA må have modet til at vende ryggen til den falske gud med Wall Streets falske penge, og gå med i BRIKS, før fejlregning, eller vanvid, »slipper atomkrigens hunde løs«.

⁵ Se: »16. juni 2013: 80-års dag for Glass/Steagall: Franklin D. Roosevelts '100-dages Program'; Forfatningen i funktion« <http://schillerinstitut.dk/si/?p=3063>

⁶ Se: »Hvordan man skaber ikke-inflationære kreditter gennem et nationalt kreditsystem« <http://schillerinstitut.dk/si/?p=626>

⁷ Se: Schiller Instituttets BRIKS-brochure, kap. III <http://schillerinstitut.dk/si/?p=4898>

⁸ Se: »Hvad er meningen med det menneskelige liv? Hvad var Jeanne d'Arcs og Nicolaus Cusanus' mission?«

<http://schillerinstitut.dk/si/?p=5440>

⁹ Se: Lyndon LaRouche: »Den klassiske kunstart kaldet fysisk økonomi« <http://schillerinstitut.dk/si/?p=4908>